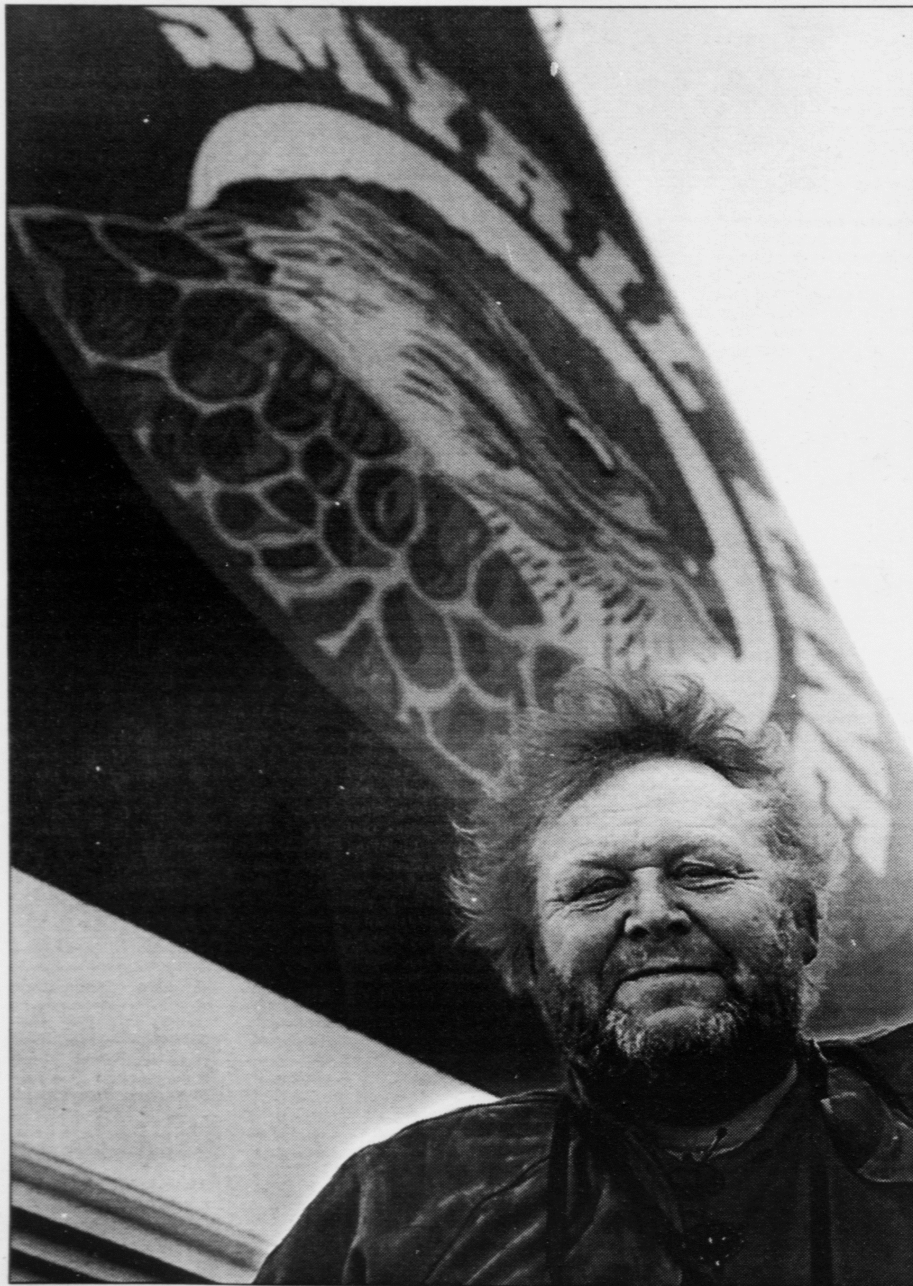

„Løgmaður“ - millum summargestirnar:

Havi enn ikki sæð Barbaru - fari nú at síggja hann saman við føroyingum

-Eg havi alla tíðina ætlað mær at síggja filmin um Barbaru í Føroyum og saman við føroyingum. Tað høvi fái eg vónandi nú, sigur Jens Okking, sum hóast hann hevði leiklutin sum løgmaður í Barbaru, enn ikki hevur sæð filmin. Hann ivast tó onga løtu í, at filmurin fer at draga túsundtals ferðafólk til Føroya komandi árin. Men Jens Okking er eisini komin til Føroya í øðrum ørindum. Hann skal skriva um Føroyar og føroyingar til Ekstrabladet og Familiejournalen.

„Jeg føler mig frisk som en havørn“, tá eg ferðist til slíkar ríkar blettir í heiminum sum Føroyar sigur Jens Okking, her eyggleiddur av kenda falkinum í skjaldramerki Smyril Lines.

journalen.

Hann er júst heimkomin av eini ferð á Cuba, har hann víðger ferðavinnuna. Áttanin er at steðga í Føroyum í trýggjar vikur, og haðani gongur leiðin so fyrst til Íslands og eftir tað til Filipsoyggjarnar. Hann fer eitt nú at víðgera spurningin um charterferðir, og um tað ikki ber til at endurnýggja henda ferðaháttin. Sjálvur heldur hann, tá tósad verður um ferðing, at tað snýr seg um ikki at taka í móti fleiri ferðafólkum enn eitt land kann bera.

„Færøerne efter bank og Barbara“ er høvuðs arbeiðsheitin fyri Føroyaviltjanina. Jens Okking sigur seg vilja gera nakrar upplýsandi greinar til eitt nú Ekstrabladet, sum lýsa hesi evni. Sjálvur heldur hann ikki, at vanligi danin er greiður yvir, hvat í veruleikanum er hent í Føroyum í sambandi við bæði kreppu og bankamál.

-Eg haldi ikki, at vit í Danmark, vita, hvat er hent í Føroyum hesi seinastu árin. Tað er líkasum, at alt orðaskiftið hevur verið so „indeforstædt“. Tað finnst góð og ring fólk allastaðni. Er tað so, at tað eru nøkur einstøk fólk, sum hava borið seg skeivt at í einum máli, so er tað stórt spell, at

júst tey og tær gerðir tey hava staðið fyri, skulu verða „fingertrykket for en hel nation“ sum hann málber seg.

-Tað kann ikki vera rætt. Nógvir danir halda kanska, at føroyingar hava lumpað teir við seinastu avtaluni, tí føroyingar hava fingið bæði í posa og sekk. Á sama hátt eru tað eisini føroyingar, sum framvegis halda, at danir hava snýtt teir. Hevði tú nú á ein einfaldan og skiljandi hátt kunna greitt frá, hvat veruliga er hent, so hevði tað verið gott fyri allar partar. Tað er hetta er vil royna, men eg vil fegin síggja heildina í hesum og skriva um tað. Hvat snýr hetta seg um. Tú kanst sjálvandi finna eina rúgva av dómum, eitt nú um eina havn, sum varð bygd, tí 20 fólk skuldu sleppa skjótari til arbeiðis, um ein tunnil, sum ikki er neyðugur osfr. Men spurningurin er, um ikki danir gjørdu júst tað sama, tá gullið fleyt inn úr ES. Írland ger júst tað sama. Hetta hendir jú alla staðni. So er tað nakað, sum vit finnst at í Føroyum, so eiga vit eisini at taka í egnan barn.

Oyggjar hugtaka

Jens Okking hevur annars altíð havt forkjerligheit fyri oyggjum og oyggjafólki, og tað er helst eisini ein orsök til, at hann longu leitar aftur til Føroya, so stutt eftir Barbarafilmin. Sjálvur hevur hann leingi búið í Lollandi, men býr í dag í Dublin í Írlandi. Hann sigur seg hava ein veikleika fyri oyggjum og oyggjafólki. - Eg vendi altíð aftur til oyggjar, tí tær hugtaka meg.

ORÐOG MYNDIR:
JAN MÜLLER

Millum mongu summargestirnar í ár telist eisini kendi danski sjónleikarin, Jens Okking. Vit kenna hann frá mongum góðum

donskum filmum og sjónvarpsrøðum og kanska serliga frá leiklutinum sum løgmaður í filminum Barbara.

Jens Okking var millum tey umleið 1100 ferðafólkini, sum komu við Norrønu

á Havnina gjáramorgunin, og nýtti Sosialurin høvið til at tosa við henda forkunnuga mann, ið ikki er heilt ørindaleysur heldur.

Veruleikin er tann, at hann er komin hagar í arbeiðsørindum og eisini fyri

at njóta Føroyar á sumri. Umframt at takast við film, so brúkar Jens Okking stóran part av tíð síni at skriva til bløð. Í løtuni hevur hann fingið til uppgávu at gera nakrar greinar til m.a. Ekstrabladet og Familie-